

Sygn. akt I UK 576/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Flemming-Kulesza (przewodniczący)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Zbigniew Hajn (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania E. W. – S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
o prawo do emerytury nauczycielskiej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 marca 2013 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 kwietnia 2012 r.,

oddala skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 września 2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej E. W.-S. (ur. 11 maja 1956 r.) prawa do emerytury nauczycielskiej wywodząc, że nie udowodniła wymaganego stażu pracy. W

odwołaniu ubezpieczona domagała się zmiany decyzji i przyznania jej prawa do emerytury podnosząc, że z dniem 31 sierpnia 2008 r. rozwiązała stosunek pracy.

Wyrokiem z dnia 9 czerwca 2011 r., po ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie. Sąd ustalił, że organ rentowy uznał za udowodnione 28 lat, 4 miesiące okresów składkowych oraz 4 lata, 6 miesięcy i 12 dni okresów nieskładkowych, tj. łącznie 32 lata, 10 miesięcy i 12 dni, w tym za udowodnione uznał 7 lat, 7 miesięcy i 24 dni pracy nauczycielskiej. Nie zaliczył ubezpieczonej do pracy nauczycielskiej, między innymi okresów pracy: - od 1 września 1979 r. do 31 sierpnia 1990 r. oraz od 1 września 1991 r. do 31 sierpnia 2002 r. w Stowarzyszeniu Społecznych Ognisk Artystycznych w [...], Społecznym Ognisku Muzycznym w R. na stanowisku nauczyciela gry na pianinie i umuzykalnienia oraz od 1 września 2002 r. do 15 września 2005 r. w Stowarzyszeniu Edukacji Artystyczno-Oświatowej w K., Społecznym Ognisku Muzycznym w R. na stanowisku nauczyciela gry na fortepianie, ponieważ ustawą z dnia 18 lutego 2000 r. dokonano zmiany zakresu podmiotowego Karty Nauczyciela i wyłączono nauczycieli zatrudnionych w organizacjach społecznych. 1 września 2008 r. ubezpieczona rozwiązała stosunek pracy. W oparciu o akta Sądu Okręgowego ze sprawy o sygn. VIII U 1338/06, na podstawie pisma Kuratorium Oświaty z 5 września 2006 r. Sąd Okręgowy ustalił, że pracownicy pedagogiczni zatrudnieni w Stowarzyszeniu Społecznych Ognisk Artystycznych są nauczycielami w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. Karta praw i obowiązków nauczyciela oraz ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz. U. Nr 97, poz. 674 z 2006 r. ze zm.). W piśmie wskazano, że na podstawie analizy statutu oraz pozostałej dokumentacji Stowarzyszenia można stwierdzić, że Stowarzyszenie Społecznych Ognisk Artystycznych [...] było placówką kształcenia artystycznego, a zatrudnieni w niej nauczyciele podlegali ww. ustawom. Powołując jako podstawę prawną rozstrzygnięcia art. 88 Karty Nauczyciela, Sąd Okręgowy wywiódł, że zgodnie z obowiązującym do 5 kwietnia 2000 r. brzmieniem art. 1 pkt 6 Karty Nauczyciela, jej postanowieniom podlegali także nauczyciele zatrudnieni w placówkach kształcenia artystycznego dzieci i młodzieży, placówkach opiekuńczo-wychowawczych, prowadzonych przez spółdzielnie, instytucje i organizacje społeczne, które

działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne prowadzą na podstawie statutu. Stowarzyszenie Społecznych Ognisk Artystycznych w [...] niewątpliwie prowadziło statutową działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne. Jednakże stan prawny wskazany powyżej został zmieniony z dniem 6 kwietnia 2000 r., tj. dniem wejścia w życie ustawy z dnia 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 19, poz. 239). Zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy: „Nauczyciele, wychowawcy i inni pracownicy pedagogiczni zatrudnieni w dniu wejścia w życie ustawy w: 1. przedszkolach publicznych i szkołach publicznych prowadzonych przez osoby fizyczne oraz osoby prawne nie będące jednostkami samorządu terytorialnego, 2. placówkach kształcenia artystycznego dzieci i młodzieży, placówkach opiekuńczo - wychowawczych i resocjalizacyjnych, prowadzonych przez spółdzielnie, instytucje i organizacje społeczne, które działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne prowadzą na podstawie statutu, 3. organizacjach społecznych na stanowiskach wymagających kwalifikacji pedagogicznych zachowują do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy dotychczasowe uprawnienia określone ustawą, o ile ustawa, o której mowa w art. 1 takie uprawnienia przewiduje”. Zatem, zdaniem Sądu pierwszej instancji, nowelizacja ta zmodyfikowała zakres podmiotowy ustawy, wyłączając spod jej działania nauczycieli zatrudnionych w wymienionych placówkach. Nauczyciele ci na mocy przejściowego art. 6 ust. 1 wymienionej ustawy z dnia 18 lutego 2000 r. zachowali jednak swoje dotychczasowe uprawnienia aż do czasu rozwiązania lub wygaśnięcia ich stosunku pracy - jeśli dane uprawnienia przewidziane były w znowelizowanej Karcie. Stosunek pracy ubezpieczonej w Społecznym Ognisku Muzycznym w R. w ramach Stowarzyszenia Społecznych Ognisk Artystycznych ustał w 2002 r., a w ramach Stowarzyszenia Edukacji Artystyczno-Oświatowej w K. w 2005 r. Zdaniem Sądu Okręgowego z pisma Kuratorium Oświaty z dnia 5 września 2006 r. nie wynika, że Stowarzyszenie Społecznych Ognisk Artystycznych działało w oparciu o art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b i art. 91b ust. 2 pkt 4 ustawy Karta Nauczyciela, gdyż statut jedynie ogólnie odwołuje się do postanowień szeregu ustaw, w tym ustawy Karta Nauczyciela. Z pisma nie wynika, że pracownicy pedagogiczni zatrudnieni w Stowarzyszeniu są nauczycielami w rozumieniu Karty

Nauczyciela, tj. że są zatrudnieni w niepublicznych placówkach oświatowych w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b tej ustawy. W piśmie wskazano jedynie, że na podstawie analizy statutu oraz pozostałej dokumentacji Stowarzyszenia można stwierdzić, że Stowarzyszenie Społecznych Ognisk Artystycznych było placówką kształcenia artystycznego. Sąd Okręgowy stwierdził, że brak było podstaw aby przyjąć, że ubezpieczona w spornych okresach była nauczycielem zatrudnionym w jakiegokolwiek z placówek wymienionych obecnie w art. 1 ust. 2 pkt 2 Karty Nauczyciela. Skoro ubezpieczona nie wykazała co najmniej 20 lat pracy nauczycielskiej wymaganej przepisem art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela, to nie nabyła uprawnień do emerytury nauczycielskiej.

Wyrokiem zaskarżonym rozpoznawaną skargą kasacyjną Sąd Apelacyjny, po rozpoznaniu apelacji ubezpieczonej zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury nauczycielskiej poczynając od dnia 1 września 2008 r. i orzekł o kosztach postępowania. Sąd wskazał, że spór w sprawie dotyczył prawa ubezpieczonej do emerytury na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela. Do jego istoty należało rozstrzygnięcie, czy ubezpieczona wykazała spełnienie ustawowego warunku 20 lat pracy nauczycielskiej. Powołany przepis przewiduje możliwość przejścia nauczycieli na emeryturę niezależnie od wieku, a jedynie po wykazaniu wymaganego okresu zatrudnienia, w tym w szczególności pracy na stanowisku nauczyciela. Podstawę prawną przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego nauczycieli mających trzydziestoletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat pracy w szczególnym charakterze stanowi art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela według stanu prawnego obowiązującego w chwili złożenia wniosku. Krąg uprawnionych do tej emerytury, zwanej "emeryturą nauczycielską", określony został w powołanym przepisie w związku z art. 86 Karty, zaliczającym nauczycieli do pracowników zatrudnionych w szczególnym charakterze, przy zastosowaniu art. 3 pkt 1 w zw. z art. 1 ust. 1 Karty Nauczyciela. Kwestią istotną, wymagającą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, było ustalenie czy ubezpieczona w spornych okresach pracowała w instytucji, która spełnia znamiona niepublicznej placówki oświatowej. Sąd pierwszej instancji uznał, że Stowarzyszenie Społecznych Ognisk Artystycznych [...] oraz Stowarzyszenie Edukacji Artystyczno-Oświatowej w [...] nie

mają przymiotu „placówki oświatowej” w rozumieniu przepisów art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b Karty Nauczyciela, a w konsekwencji w spornym okresie ubezpieczona nie była nauczycielką w rozumieniu Karty Nauczyciela. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, w dacie złożenia przez ubezpieczoną wniosku o przyznanie emerytury, obowiązujący art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b Karty Nauczyciela wskazywał, że Karcie Nauczyciela podlegają również osoby zatrudnione w niepublicznych placówkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 tej ustawy. Zgodnie z odesłaniem tego przepisu do art. 1 ust. 1 pkt 1 Karty Nauczyciela, za niepubliczną placówkę należy uznać taką, która działa na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (jednolity tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 256 poz. 2572 ze zm.). Stosownie do art. 2 tej ustawy, w brzmieniu z 6 sierpnia 2008 r., pkt 3b stanowił, że „system oświaty obejmuje placówki artystyczne - ogniska artystyczne umożliwiające rozwijanie zainteresowań i uzdolnień artystycznych”. W myśl art. 3 pkt 3 tej ustawy za „placówkę” należy uznać, między innymi jednostkę artystyczną z art. 2 pkt 3b. Ponadto art. 5 tej ustawy stanowi, że placówka może być publiczna lub niepubliczna. Zatem zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b Karty Nauczyciela, nauczyciele pracujący w niepublicznej placówce o profilu artystycznym, która działa według zasad ustawy o systemie oświaty są objęci zakresem Karty Nauczyciela. W konsekwencji trzeba też uznać, że Stowarzyszenie Społecznych Ognisk Artystycznych oraz Stowarzyszenie Edukacji Artystyczno-Oświatowej spełniło warunki do bycia placówką oświatową w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b Karty Nauczyciela. Fakt objęcia ubezpieczonej Kartą Nauczyciela potwierdza powołane pismo Kuratorium Oświaty z dnia 5 września 2006 r. W konsekwencji staż pracy w tej placówce podlega zaliczeniu do okresów wskazanych w art. 88 Karty Nauczyciela. Sąd odwoławczy dodał, że istotnie do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 18 lutego 2000 r., zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 3 Karty Nauczyciela, nauczyciele szkół niepublicznych byli objęci ustawą jedynie w zakresie, w jakim ustalały to przepisy szczególne ustawy. Dokonana nowelizacja ustawy Karta Nauczyciela zmieniła dotychczasowe brzmienie przepisu w ten sposób, że zgodnie z nowym art. 1 ust. 2 lit. b Karta Nauczyciela objęła wszystkich nauczycieli zatrudnionych w przedszkolach niepublicznych, placówkach niepublicznych oraz szkołach niepublicznych. Tym samym, ustawa z dnia 18 lutego 2000 r. rozszerzyła zakres stosowania Karty Nauczyciela. Z dniem wejścia w życie

tej ustawy wprowadzie został wykreślony art. 1 ust. 1 pkt 6 Karty Nauczyciela, który do dnia wejścia w życie tej ustawy stanowił, że ustawa obejmuje nauczycieli zatrudnionych w „placówkach kształcenia artystycznego dzieci i młodzieży”, ale nowe brzmienie art. 1 Karty Nauczyciela nie wyłączyło tych osób spod zakresu obowiązywania Karty Nauczyciela a zmieniło jedynie sposób redakcji tego przepisu. Nauczyciele zatrudnieni w tych instytucjach zostali poddani regulacji albo nowego art. 1 ust. 1, albo ust. 2 Karty Nauczyciela. Placówki niepubliczne - zgodnie z ustawą o systemie oświaty - obejmują także placówki artystyczne prowadzone przez stowarzyszenia, w tym, między innymi Stowarzyszenie Społecznych Ognisk Artystycznych [...].

W skardze kasacyjnej organ rentowy zaskarżył w całości wyrok Sądu Apelacyjnego. Skarżący zarzucił naruszenie prawa materialnego przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie: (-) art. 88 ust. 2a w związku z ust. 1 Karty Nauczyciela w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 2006 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.), przez błędne przyjęcie, że ubezpieczona spełniła warunki do przyznania uprawnień emerytalnych a w szczególności, że posiada ona wymagany, co najmniej 20 letni okres pracy w szczególnym charakterze; (-) art. 1 ust. 2 pkt 2b Karty Nauczyciela w związku z art. 82, art. 3 pkt 3 oraz art. 2 pkt 3b o systemie oświaty i przyjęcie, że Stowarzyszenie Społecznych Ognisk Artystycznych jak i Stowarzyszenie Edukacji Artystyczno-Oświatowej są niepublicznymi placówkami działającymi na podstawie ustawy o systemie oświaty oraz, przez (-) niezastosowanie art. 6 ust. 1 ustawy zmieniającej z dnia 18 lutego 2000 r.

W uzasadnieniu podstaw skargi organ rentowy wskazał, że nie ma podstaw do przyjęcia, że praca świadczona przez ubezpieczoną na rzecz Stowarzyszenia Społecznych Ognisk Artystycznych jak i Stowarzyszenia Edukacji Artystyczno-Oświatowej stanowiła pracę nauczycielską, mimo, że niewątpliwie polegała na nauczaniu. Wymienione stowarzyszenia nie miały bowiem statusu niepublicznych placówek działających w oparciu o ustawę o systemie oświaty. Zgodnie z art. 1 Karty Nauczyciela ustawie podlegają nauczyciele zatrudnieni również w niepublicznych placówkach. Przy czym zgodnie z ustawą o systemie oświaty przez placówkę należy rozumieć jednostki organizacyjne wymienione w art. 2 w/w

ustawy, między innymi w pkt 3-5, czyli także placówki artystyczne - ogniska artystyczne umożliwiające rozwijanie zainteresowań i uzdolnień artystycznych. Aby można było uznać dane ognisko artystyczne za niepubliczną placówkę w rozumieniu ustawy o systemie oświaty niezbędne jest uprzednie uzyskanie przez osobę fizyczną lub prawną, zamierzającą prowadzić taką placówkę wpisu do ewidencji prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego obowiązanej do prowadzenia odpowiedniego typu publicznych szkół i placówek (art. 82 ustawy o systemie oświaty). Tym samym Stowarzyszenie Społecznych Ognisk Artystycznych jak i Stowarzyszenie Edukacji Artystyczno-Oświatowej nie spełnia przesłanek do uznania ich za niepubliczne placówki działające na podstawie ustawy o systemie oświaty. Tym samym praca świadczona na ich rzecz nie ma charakteru pracy nauczycielskiej i nie można zaliczyć jej na poczet stażu pracy w szczególnym charakterze. Jedyną możliwość uwzględnienia spornego okresu zatrudnienia ubezpieczonej w Stowarzyszeniu Społecznym Ognisk Artystycznych jak i Stowarzyszeniu Edukacji Artystyczno-Oświatowej dawał ubezpieczonej, zgodnie z obowiązującym do dnia 5 kwietnia 2000 r. brzmieniem, art. 1 pkt 6 ustawy Karty Nauczyciela, stosownie do którego jej postanowieniom podlegali także nauczyciele zatrudnieni w placówkach kształcenia artystycznego dzieci i młodzieży, placówkach opiekuńczo-wychowawczych, prowadzonych przez spółdzielnie, instytucje i organizacje społeczne, które działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne prowadzą na podstawie statutu. Stowarzyszenia zatrudniające ubezpieczoną niewątpliwie prowadziły statutową działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne. Jednakże stan prawny wskazany powyżej został zmieniony z dniem 6 kwietnia 2000 r., tj. z dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej z 18 lutego 2000 r. W wyniku tej nowelizacji wyłączono spod regulacji ustawy o systemie oświaty nauczycieli zatrudnionych w wyżej wymienionych placówkach. Zachowali oni swoje dotychczasowe uprawnienia do czasu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, jeśli dane uprawnienia przewidziane były w znowelizowanej Karcie. Stosunek pracy ubezpieczonej w Społecznym Ognisku Muzycznym w ramach Stowarzyszenia Społecznych Ognisk Artystycznych ustał w 2002 r., a w ramach Stowarzyszenia Edukacji Artystyczno-Oświatowej w 2005 r. Brak jest podstaw do zaliczenia spornych okresów do stażu pracy w

warunkach szczególnych. Brak jest podstaw do twierdzenia, że nowelizacja z 2000 r. rozszerzyła stosowanie ustawy tak, że objęła wszystkich podlegających tej ustawie w brzmieniu do 5 kwietnia 2000 r. Objęła ona, bowiem jedynie pracowników publicznych i niepublicznych placówek działających na podstawie ustawy o systemie oświaty, pozostawiając poza regulacją Karty Nauczyciela osoby zatrudnione w placówkach kształcenia artystycznego dzieci i młodzieży, placówkach opiekuńczo-wychowawczych, prowadzonych przez spółdzielnie, instytucje i organizacje społeczne, które działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne prowadzą na podstawie statutu.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania ubezpieczonej, a ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Ponadto wniósł o zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawę w granicach podstaw kasacyjnych, a ponieważ skarżący nie zarzucił naruszenia przepisów postępowania Sąd Najwyższy jest związany podstawą faktyczną zaskarżonego wyroku przy ocenie naruszenia prawa materialnego (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). W szczególności dotyczy to ustalenia, że Stowarzyszenie Społecznych Ognisk Artystycznych oraz Stowarzyszenie Edukacji Artystyczno-Oświatowej spełniały warunki do bycia placówką oświatową w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), dokonanego przez Sąd na podstawie pisma Kuratorium Oświaty z dnia 5 września 2006 r. Przedstawiony dopiero w skardze kasacyjnej zarzut, że placówki te nie spełniały tych warunków, ze względu na brak wymaganego przez art. 82 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) wpisu do ewidencji prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego, jest sprzeczny ze wskazanym wyżej ustaleniem Sądu Okręgowego i,

jako opierający się na powołaniu nowego faktu, niedopuszczalny (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Wobec tego nie może on być skuteczny.

Niezasadne są także zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego. Istota sporu sprowadza się do rozbieżności w ocenie dopuszczalności uznania okresu pracy ubezpieczonej w charakterze nauczycielki od 1 września 1979 r. do 15 września 2005 r. w Społecznym Ognisku Muzycznym, prowadzonym kolejno przez Stowarzyszenie Społecznych Ognisk Artystycznych oraz Stowarzyszenie Edukacji Artystyczno-Oświatowej, za okres pracy w charakterze nauczycielki podlegającej przepisom Karty Nauczyciela. Nie jest sporne w sprawie, że co do zasady, placówki tego typu, jak wyżej wskazana, mieszczą się w pojęciu niepublicznych placówek w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b Karty Nauczyciela w brzmieniu obowiązującym od 6 kwietnia 2000 r., ustalonym ustawą z dnia 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw, Dz.U. z 2000 r. Nr 19, poz. 239 ze zm. (powoływana dalej, jako: ustawa zmieniająca z 2000 r.), które - w związku z art. 3 pkt 3 i art. 2 ust. 3b i art. 5 ust. 1 ustawy o systemie oświaty - obejmuje także niepubliczne placówki artystyczne umożliwiające rozwijanie zainteresowań i uzdolnień artystycznych. Do tej grupy nauczycieli przepisy Karty Nauczyciela mają zastosowanie w zakresie wskazanym tą ustawą (art. 1 ust. 2 Karty Nauczyciela *in initio*). Jak wynika z art. 91b ust. 2 pkt 3 Karty Nauczyciela do nauczycieli zatrudnionych w takich placówkach w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć, ma zastosowanie art. 88 Karty Nauczyciela, dający im prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, po spełnieniu wskazanych w nim warunków. Nie jest też sporne, co przyznaje organ rentowy w uzasadnieniu skargi, że do 5 kwietnia 2000 r., placówki wskazanego wyżej typu były placówkami zatrudniającymi nauczycieli podlegających Kartce Nauczyciela, jako placówki kształcenia artystycznego dzieci i młodzieży, prowadzone przez instytucje i organizacje społeczne, które działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne prowadzą na podstawie statutu - art. 1 ust. 1 pkt 6 Karty Nauczyciela w brzmieniu obowiązującym przed zmianą wprowadzoną ustawą zmieniającą z 2000 r. W tym czasie nauczyciele zatrudnieni w rozważanych placówkach podlegali Kartce Nauczyciela w pełnym zakresie, a więc miał do nich także zastosowanie art. 88 tej ustawy. Pomimo to, w ocenie skarżącego organu

rentowego, powódka nie mogła skorzystać z prawa do emerytury ustanowionego w art. 88 Karty Nauczyciela, ponieważ placówka, w której była zatrudniona nie miała wpisu do ewidencji, wymaganego przez art. 82 ust. 1 ustawy o systemie oświaty, a poza tym, art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy zmieniającej z 2000 r. wyłączył spod działania Karty nauczycieli zatrudnionych w rozważanych placówkach („placówkach kształcenia artystycznego dzieci i młodzieży /.../, które działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne prowadzą na podstawie statutu”). Twierdzenia te są nietrafne. Nietrafność pierwszego z nich wynika stąd, że opiera się ono na negowaniu przyjętych w sprawie ustaleń faktycznych. Kwestia ta została już wyżej wyjaśniona. Bliższego rozważenia wymaga natomiast drugie z opisanych wyżej twierdzeń skarżącego. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy zmieniającej z 2000 r., nauczyciele, wychowawcy i inni pracownicy pedagogiczni zatrudnieni w dniu wejścia w życie ustawy w placówkach kształcenia artystycznego dzieci i młodzieży (...), które działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne prowadzą na podstawie statutu, zachowują do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy dotychczasowe uprawnienia określone Kartą Nauczyciela, o ile ustawa ta takie uprawnienia przewiduje. W celu wyjaśnienia treści cytowanego przepisu należy, po pierwsze, wziąć pod uwagę, że jak wcześniej zaznaczono, do 5 kwietnia 2000 r. nauczyciele w placówkach rozważanego typu podlegali Kartie Nauczyciela w pełnym zakresie. Po drugie, że jak trafnie wywiódł Sąd Apelacyjny, i co znajduje potwierdzenie w przeprowadzonym wyżej wywodzie dotyczącym statusu nauczycieli zatrudnionych w rozważanym typie placówek po 5 kwietnia 2000 r., art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b Karty Nauczyciela obejmuje nauczycieli zatrudnionych w omawianych placówkach i podlegają oni Kartie w zakresie określonym tą ustawą. Wynika to jednoznacznie z wykładni językowej i zestawienia tego przepisu z art. 3 pkt 3, w związku z art. 2 ust. 3b i w związku z art. 5 ust. 1 ustawy o systemie oświaty. Wobec tego zmianę wprowadzoną przez art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy zmieniającej z 2000 r. należy rozumieć w ten sposób, że nauczyciele zatrudnieni w dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej z 2000 r. w niepublicznych placówkach artystycznych umożliwiających rozwijanie zainteresowań i uzdolnień artystycznych, określanych do 5 kwietnia 2000 r., jako placówki kształcenia artystycznego dzieci i młodzieży, prowadzone przez

instytucje i organizacje społeczne, które działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne prowadzą na podstawie statutu, zachowują po 5 kwietnia 2000 r. - na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy zmieniającej z 2000 r. – prawa i obowiązki określone Kartą Nauczyciela, z tym, że do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy przysługują im one w dotychczasowym (pełnym) zakresie, o ile Karta nadal je przewiduje, a po tym dniu w zakresie określonym tą ustawą tj. ustalonym w art. 91b ust. 2 pkt 3 Karty Nauczyciela. Oznacza to, że mogą oni skorzystać z prawa do emerytury z art. 88 Karty Nauczyciela, ponieważ prawo to zachowują także na podstawie przepisów obowiązujących po 5 kwietnia 2000 r.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy, na podstawie 398¹⁴ k.p.c., orzekł jak w sentencji.